

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. Z.

przeciwko [...] S. S.A. w S.

o wynagrodzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 lipca 2013 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w W.

z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt VII Pa [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda w skardze kasacyjnej z dnia 6 lipca 2012 r. wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 14.822,77 zł. Sąd Okręgowy nadał bieg skardze zarządzeniem z dnia 9 lipca 2012 r. Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2013 r. Sąd Najwyższy zwrócił akta sprawy Sądowi Okręgowemu w W. w celu sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia i zweryfikowania przedmiotowej dopuszczalności skargi.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną powoda.

Sąd Okręgowy ustalił, że na wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną składa się kwota 5.314,72 zł wynagrodzenia za godziny nadliczbowe

oraz kwota 9.508,05 stanowiąca sumę: wyrównania ekwiwalentu za urlop 2006 r. - 719,09 zł; wyrównanie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w 2007 r. - 845,49 zł; wyrównania zasiłku wypadkowego - 5.142,11 zł; wyrównania wynagrodzenia - 1.191,19 zł; wyrównania ekwiwalentu za urlop 2007 r. - 561,60 zł.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 398 § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Sąd Okręgowy oddalając wyrokiem z dnia 22 marca 2012 r. apelację powoda przyjął, że Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie nie był właściwy do orzekania w sprawie o świadczenie z ubezpieczenia społecznego (wyrównanie zasiłku wypadkowego), a wartość tego świadczenia powód wyliczył na kwotę 5.142,11 zł.

Zdaniem Sądu wartość przedmiotu zaskarżenia mogą stanowić jedynie kwoty będące roszczeniem ze stosunku pracy, a wskazane wyżej świadczenie do nich nie należy. Wyłączając wyżej wymienione świadczenie wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi kwotę 9.680,66 zł (14.822,77 - 5.142,11 zł).

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna w takim wypadku jest niedopuszczalna i na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. podlegała odrzuceniu.

Powód wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 lutego 2013 r., VII Pa [...], o odrzuceniu skargi kasacyjnej powoda z dnia 6 lipca 2012 r., zaskarżając je w całości na podstawie naruszenia art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz nadanie biegu skardze kasacyjnej i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia powód wskazał, że Sąd Okręgowy dokonując wykładni wartości przedmiotu zaskarżenia, bez uprzedniego wezwania powoda do przedstawienia sposobu obliczenia wartości przedmiotu zaskarżenia nie kierował się zdrowym rozsądkiem, lecz uciekł się do tzw. kruczków prawnych, tj. wyliczeń

zakwestionowanych skargą kasacyjną, które nie mogą być odrzucone z tego względu, że w części sprawy właściwym do rozpoznania jest ZUS (art. 464 § 1 k.p.c. w związku z tezą 2 postanowienia Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2010 r., II UK 165/09, LEX nr 583807 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 8 marca 2010 r., II PK 240/09, LEX nr 589975). Uwzględniając - z ostrożności procesowej - błędne wyliczenia sądu drugiej instancji, co do których powód nie był wzywany przez Sąd Okręgowy w trybie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. do przedstawienia sposobu obliczenia wartości przedmiotu zaskarżenia, a co miało wpływ na wynik sprawy - powód twierdzi, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być niższa niż 10174,36 zł., i obejmuje kwoty: 719,00 zł - wyrównanie ekwiwalentu za urlop za 2006 r.; 561,60 zł - wyrównanie ekwiwalentu za urlop za 2007 r.; 845,49 zł - wyrównanie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych od stycznia do czerwca 2007 r.; 5142,11 zł - wyrównanie zasiłku wypadkowego; 1191,19 zł - żądanie wypłacenia zaległego wynagrodzenia za grudzień 2007 r.; 493,70 zł - wyrównanie wstrzymanego wynagrodzenia za listopad 2007 r. Zdaniem powoda, z powyższego wynika, że zaskarżone postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, jako wydane z rażącym naruszeniem art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., nie zasługuje na aprobatę, gdyż bezpodstawnie odrzucono uzasadnioną skargę kasacyjną, bez obligatoryjnego uprzedniego wezwania powoda do przedstawienia sposobu obliczenia przedmiotu zaskarżenia, według reguł określonych w art. 19-24 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione. W niniejszej sprawie z powództwa P.Z. przeciwko [...] „S.” SA w S. o wynagrodzenie, Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 r. rozstrzygnął merytorycznie roszczenie powoda o wyrównanie zasiłku wypadkowego - oddalając między innym w tym przedmiocie powództwo powoda. Mając powyższe na uwadze niezrozumiałe jest uzasadnienie wyroku tego Sądu we wskazanym zakresie, polegające na stwierdzeniu, że Sąd uznaje się niewłaściwym do rozstrzygania w kwestii roszczenia powoda o wyrównanie zasiłku wypadkowego. Sąd uznając się za niewłaściwy w tym zakresie zamiast oddalać powództwo powinien był, zgodnie z dyspozycją art. 464 § 1 k.p.c. w związku

z art. 477⁸ § 2 k.p.c. wydać postanowienie o przekazaniu roszczenia powoda w zakresie świadczenia z ubezpieczenia społecznego właściwemu organowi rentowemu, celem wydania w tym przedmiocie decyzji, od której dopiero przysługiwałoby odwołanie do właściwego Sądu Ubezpieczeń Społecznych. Ponadto powód wszystkie roszczenia kierował do pozwanego pracodawcy. W tej sytuacji przedstawiona przez powoda wartość przedmiotu sporu, według reguł określonych w art. 19 - 24 k.p.c., przewyższająca kwotę 10000 zł, została przez Sąd pierwszej instancji potwierdzona poprzez merytoryczne rozpoznanie sprawy, a w konsekwencji oddalenie powództwa w kwestionowanym zakresie (co do roszczenia powoda o wyrównanie zasiłku wypadkowego w kwocie 5.142,11).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

aw